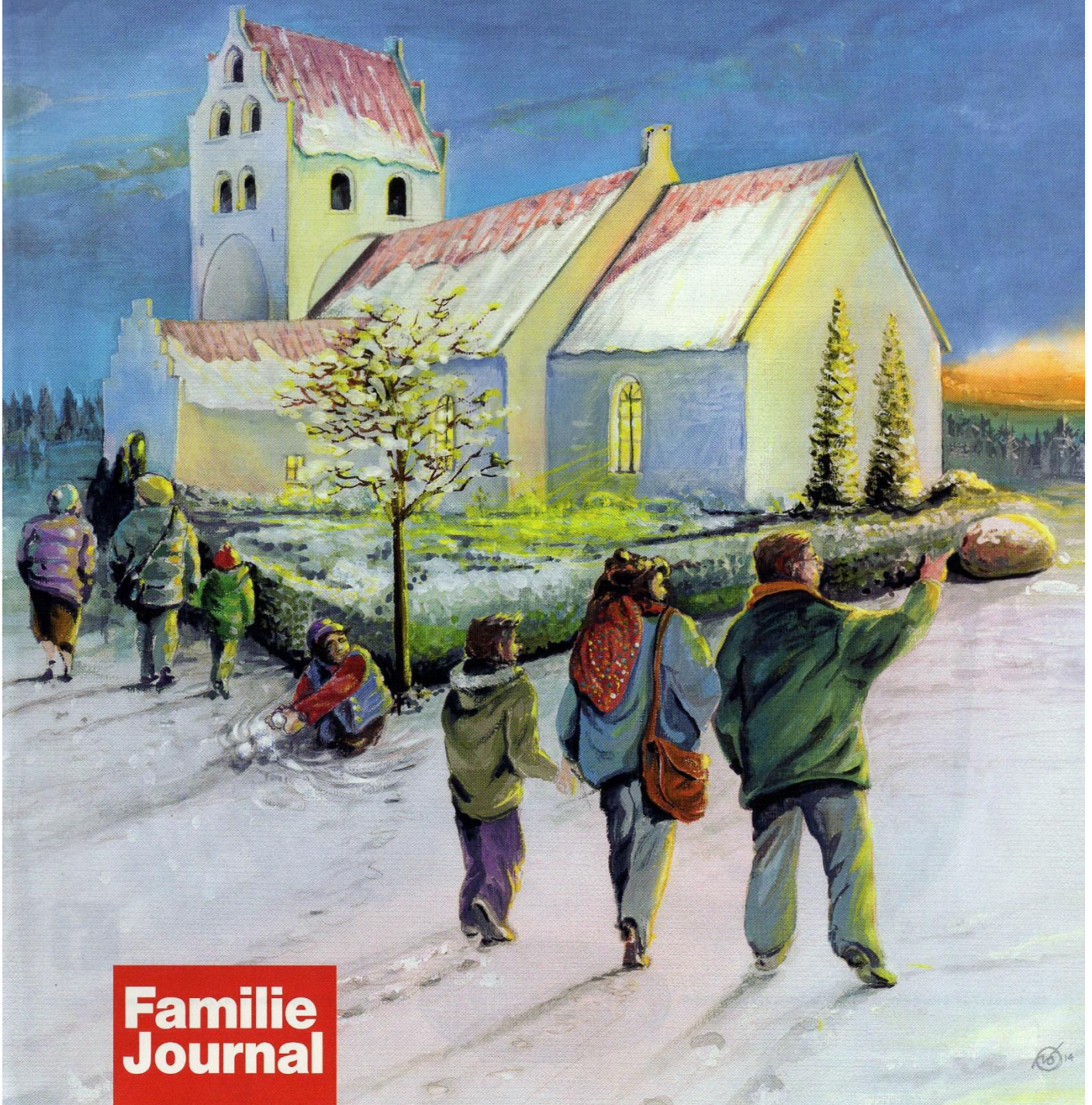

Julehæfte

Nr. 47 • 17. november 2014
138. årgang • Kr. 31,95

2014

**Familie
Journal**

10/14

I Gamborg på Fyn står alle 500 beboere sammen om deres 800-årige kirke, der er så smuk, at den fremhæves som en af seværdighederne på Margueritrutten. Og så har den for øvrigt egen cykelpumpe.

■ Tag du bare den tohjulede, hvis du skal til gudstjeneste i Gamborg på det vestlige Fyn. Her har man nemlig fået installeret cykelpumpe på kirkegården, så hjælpen er lige ved hånden, hvis dækket skulle have stået og tabt pusten under pastor Jette Rosendals prædiken. Sandheden i ære er det dog næppe så meget de andagtssøgende, man har tænkt på i den forbindelse. Derimod ligger landsbyens kønne, hvidkalkede 1200-tals kirke som en af de virkelige perler på Margueritrutten, der leder turister i tusindtal rundt til Danmarks såvel store som små seværdigheder. Og altså også til Gamborg.

Ikke mindst derfor har vi i år valgt at lade netop denne kirke pryde forsiden af Familie Journals Julehæfte. Så smukt og næsten majestætisk knejser den på et højdedrag, at man sagtens kunne forledes til at tro, at den var skabt til noget større. I en by, der i fordums dage i en længere årrække gjaldt som den rigeste i hele Vends Herred. Men ud over at vor sidenhen så berømte portrætmaler og direktør for Det Kongelige Danske Kunstakademi, Jens Juel, voksede op hos sine forældre i den daværende degnebolig, har kirken ikke skrevet sig ind i danmarkshistorien.

Landsbyens vartegn

Men så meget desto stærkere har den gennem tiderne fæstnet sig i de lokales hjerter. Som deres vartegn på lang afstand, når de vendte næsen hjem efter at have været udensofns. Hvad de grumme nødtigt gjorde, om ikke det var højst formødent. Jette Rosendal kan da vist også glæde sig over, at det ikke var hende, der havde kaldet dengang. Så ville embedet i Gamborg næppe have været forbundet med kirken i Kauslunde sådan som nu, hvor hun er sognepræst begge steder. Og på skift celebrerer højmesse i de to byer. Den ene søndag her i Gamborg, den næste i Kauslunde, hvortil sognebørnene troligt følger med.

Pastor Rosendal foran Gamborg Kirke, som opførtes i 1200-tallet. Det nøjagtige årstal kender vi ikke. Til gengæld vides, at Gamborg første gang nævnes i 1286, da Hertug Valdemar II. Eriksen af Sønderjylland fritog Erik Menved de penge, hvormed han skulle frikøbe pantsat krongods.

Julekirken er landsbyens vartegn

Ingen kirker kan måle sig med vores

Og man deler da også organist.

Men i de gode, gamle dage havde man nok ikke fået mange "gamborgianere" til en tidlig søndag morgenstund at spadsere eller age med karet de to kilometer til Kauslunde, hvis vi ellers skal tro Finn Tønnesen – tømrermester og formand for menighedsrådet. Han siger det ikke ligeud, men i hine tider kan forholdet mellem de to landsbyer vist bedst sammenlignes med venskabet mellem

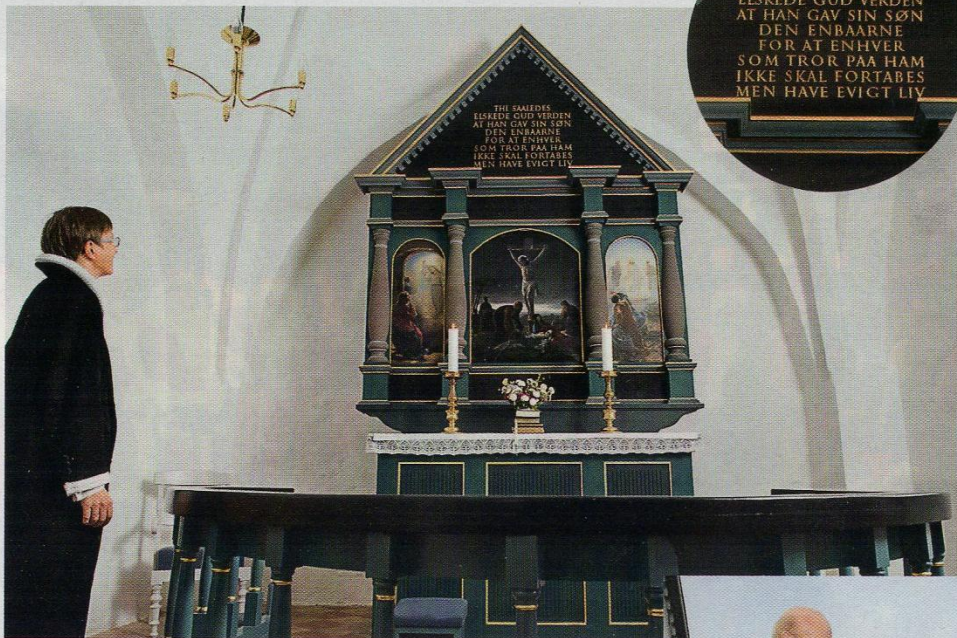
fodboldklubberne Brøndby og FCK's fans.

Glad for præsten

Lykkeligvis er det ikke noget, selv ældre landsbyboere mindes. Tidligere gårdejer og sjette generation på "Strandgård", 86-årige Jørgen Rasmussen, har da også det bedste forhold til nabobyen. Men så alligevel... Når det kommer til kirken, kan intet måle sig med Gamborg.

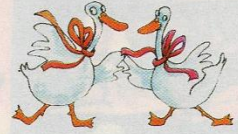
– Her er jeg jo både døbt og konfirmeret – og mon ikke også jeg skal begraves herfra, når den dag kommer?, lyder det lunt fra Jørgen, der har taget mangen en tøm i menighedsarbejdet, hvor hans kone, Lisbeth, nu som kasserer holder snor i hjemsofnetts pengekasse.

Der er da heller intet besvær, når der skal opstilles kandidater ved menighedsrådsvalgene. Hverken i Gamborg eller Kauslunde.

THE SAAEDES
ELSKEDE GUD VERDEN
AT HAN GAV SIN SØN
DEN ENBAARNE
FOR AT ENHVER
SOM TROR PAA HAM
IKKE SKAL FORTABES
MEN HAVE EVIGT LIV

Sognepræsten glæder sig over kirkens smukke altertavle. Ikke mindst over tavlens øverste trekant med den taktsomme indskrift.

Selv om den meget omtalte cykelpumpe på kirkegården er anskaffet til kirkegængere og forbipasserende turister, hænder det da, at kirkens egne folk må have pumpet cyklen. Her sørger graver Jørn Rasmussen for "frisk luft" til Lisbeth Tønnesen – gift med menighedsrådets formand.

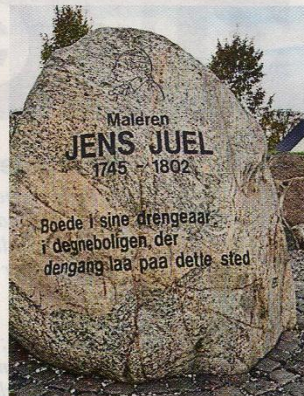
– Skønt det har været foreslået at klare os med ét menighedsråd, der dækker begge kirker, er der ingen grund til at lave om på tingenes tilstand, når så mange begge steder har lyst til at gøre en indsats, siger pastor Rosendal, der serverer nybagte boller til kaffen, da Familie Journals medarbejdere er blevet bænket ved kaffebordet i menighedshuset.

– Hun er så skrap til at bage, at hun endda har en hjemmeside med egne opskrifter, indskyder en af de øvrige om Jette, der var sjælehyrde i Strib, før hun kom hertil for 19 år siden. Og de er glade for hende.

– Det håber jeg da. Jeg har i hvert fald kun en enkelt gang oplevet messefald. Hvilket vil sige, at der ikke var én eneste gæst på kirkens 150 siddepladser, fortæller sognepræsten.

– Måske fordi vi havde henlagt

Lige uden for kirkegården er rejst denne mindesten for kunstmaleren Jens Juel, som ganske vist fødtes i en nærliggende landsby, men tilbragte sine drengeår i og omkring Gamborg Kirke, hvor hans far var degn og skoleholder.

gudstjenesten til klokken 14 på en sommersøndag, hvor solen strålede fra en skyfri himmel? Selvfølgelig var det lidt mærkeligt, men så bad jeg en bøn, hængte præstekjolen tilbage på bøjlen og fik en kop kaffe med organist, kordegnen og kirketjeneren, smiler Jette, der hver dag i december – fra klokken 17.00 til 17.17 – holder levende julekalender i kirken.

– Hvert år vælger jeg et tema. I år, som for øvrigt er tredje gang, vi afholder arrangementet, hedder det "Julens ABC". Alle får udleveret et bogstav, som de skal tale over. I år er vores biskop, Tine Lindhardt, med. Og da hun har fået bogstavet E, har hun valgt at tale om engle. Men først beder vi fadervor og synger en salme.

– Det er både hyggeligt og opbyggeligt. Kirkerummet stemmer jo sindet til fred og ro, siger præsten, mens graveren, Jørn Rasmussen, nikker bekræftende. Forresten er det hans fortjeneste,

at kirkens indre ved den store istandsættelse i 1993 genvandt sit oprindelige udseende. Ude i redskabsskuret fandt Jørn nemlig en stor trekant, der retteligen burde have siddet på sin plads øverst på altertavlen.

– Hvem der i sin tid har pillet den ned, er ikke godt at vide, fortæller han. – Men andre har så fundet den uden at vide, hvad det var. I hvert fald har de slået et par søm i den og bundet en snor imellem. Og så ellers om vinteren trukket rundt med den ude på kirkegården som ...

Graveren trækker lige vejret en ekstra gang, inden han næsten hviskende fortsætter:

– Som sneskovl. □

Af Ole V. Hansen
Foto: Alex Tran

ole.v@familiejournal.dk

JULEKIRKEN VED VINTERTIDE

Mens sneen sidst i januar lammede store dele af landet, force-rede fotograf Alex Tran snemasserne på de alt andet end farbare fynske landeveje og kørte til Gamborg for at tage det foto, som skulle inspirere Familie Journals tegner, Martin Silz, til at skabe forsiden på det julehæfte, du her sidder med i hånden. For øvrigt Silz' debut som forside-tegner.

